

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719200470
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec Eren
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1719200470.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: Golden City Group, s. r. o., so sídlom Stará Vajnorská č. 11, Bratislava, IČO: 45 345 066, zastúpený: RASLEGAL, s. r. o., so sídlom Mostová ul. č. 2, Bratislava, IČO: 36 855 561, proti žalovaným: 1/ Smerácke memento, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Zámočnícka ul. č. 80/32, Dunajská Lužná, IČO: 36 282 413, zastúpený: Advokátska kancelária Mgr. Karol Haťapka, s. r. o., so sídlom Vretenová ul. č. 4, Bratislava, IČO: 46 606 122, 2/ Global TV s.r.o., so sídlom ul. M. R. Štefánika č. 24, Nové Zámky, IČO: 46 800 735, 3/ CrossTech Bohemia s.r.o., so sídlom Baranova ul. č. 642/30, Praha, Česká republika, IČO: 02 161 966, o určenie práva k zaisteným veciam, na odvolanie žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 06. februára 2023, č. k. 43C/7/2019 - 598, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh na prerušenie konania žalovaného 2/ (správne má byť žalovaný 1/, nakoľko súd prvej inštancie konanie voči pôvodne žalovanému X/ H.. J. J. uznesením zo dňa 16. februára 2020, č. k. 43C/7/2019 - 354, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31. 03. 2020 zastavil), konanie v časti vzájomnej žaloby žalovaného 1/ zastavil, určil, že žalobca je ako oprávnený zo zádržného práva zabezpečujúceho jeho nároky voči žalovanému 1/ vo výške 53. 979, 20 eur s príslušenstvom, ktoré vznikli z titulu omeškania s úhradami nájomného a súvisiacich platieb podľa Zmluvy Č.. XXX-X-X o podnájme nebytových priestorov zo dňa 22. 10. 2015, oprávneným na prevzatie vecí z úschovy, ktoré do nej boli uložené uznesením Policajného zboru v Bratislave III, odboru kriminálnej polície, Č.: S.-XXXX/X-Y.-L.-XXXX zo dňa 31. 01. 2019, konkrétne:

1. 2 ks rackový server 19U HP Proliant DL360Gen 8 - R.: M. R.:
M.,
2. Rackový server 19U HP Proliant DL360p Gen 7 - R.: N.,
3. Rackový server 19U - R.: Y.,
4. Manažovaný switch U.-M. U. XXXXM - J.: O.,
5. Prijímač TASR Ericsson RX8200 revízný dátum 21. 10. 2012,
6. Diskové pole 19U Storage 1 - R.: U.,
7. Rackový server 19U HP - R.: N.,
8. Diskové pole 19U Playout 2 - R.: Y.,

60. Monitor Belinea 103085,
61. Multifunkčné zariadenie Canon IR 1022 IF-R.: (XX)V.,
62. Multifunkčná tlačiareň HP DeskJet F4280 - R.: M.,
63. Multifunkčné zariadenie HP DeskJet F380 - R.: M.,
64. Monitor DELL + čítačka VARIZOOM - R.: M.-XCXXXX-XXXX-XXE-XAXV,
65. Ionizér IONIC Care Triton X6,
66. Odvlhčovač DESA DH711,
67. Pressomat Tchibo Cafissimo,
68. Teplovzdušný ohrievač CLIMATRONIC Heat PTC 1500 OSC 2 ks,
69. Radiátor Sencor a radiátor Concept,
70. Kamerový stojan Varizoom 5 ks,
71. Káble 1 krabica,
72. Remote controller ZOOM SONY RM-VPR1 3 ks,
73. Čierny obal s nabíjačkami Sony BC-U1 2 ks a rôznymi káblami - 2 ks nabíjačka ACUE1230,
74. 2 ks stojany s reflektorom,
75. Klimatizácia SENCOR SAC MT12,
76. Teplovzdušná rúra MORA 1F/230V,
77. Umývačka riadu Siemens,
78. Chladnička s mrazničkou Bosch,
79. Sklokeramický plynový sporák Siemens Ceran,
80. Sklokeramická doska Siemens Schott Ceran,
81. Prietokový ohrievač Dražice,
82. Svetlo LED Optonica FL5441 86 ks,
83. Stojan 2 ks,
84. Router mikrotik 750,
85. Cisco switch SG100D-05,
86. Biele plastové štvorce 15 ks,
87. Kovové stojany sound king DF010B 2 ks,
88. Počítač HP - R.: M.,
89. 5 ks klávesníc - 3 ks HP, 1 ks Logitech, 1 ks Tech,
90. Papierová krabica s káblami a rôznym príslušenstvom k PC a televíznej technike krabica s AV káblami,
91. TV Orava LT 1650 LED AS1B - R.: XXXXXXXXXXXXXXX,
92. Racková skriňa 19U + lišta s napájaním + chladenie Eaton,
93. WIFI Router TL - WR1043ND,
94. Reprodukory značky Genius,

a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovaným 2/, 3/ a 4/ (správne žalovaní 1/, 2/ a 3/, nakoľko pôvodne žalovaný 1/ nie je stranou sporu od 31. 03. 2020), ktoré budú žalovaní povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. bodu 2.2 Dohody o ukončení Zmluvy č. 106-6-7 o podnájme nebytových priestorov a Dohody o vysporiadaní súvisiacich nárokov, § 97 ods. 1 Trestného poriadku v znení účinnom v čase podania žaloby, § 151s ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 39a, § 51, § 663, § 672 ods. 1, 2, § 677 ods. 1, § 572 ods. 2 a 3, § 720 Občianskeho zákonníka, § 1 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov, § 14 ods. 1, § 261 ods. 1 a 9, § 265, § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 180 C. s. p. a vecne tým, že žalobca v konaní preukázal existenciu svojho zádržného práva k veciam, ktoré sú uložené v policajnej úschove, nakoľko sa žalovanému nepodarilo relevantne spochybníť platnosť a účinnosť Dohody, preukázať tieseň prokuristu žalovaného 1/ pri podpise Dohody, resp., že Dohoda vznikla v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom, je právo žalobcu na vydanie vecí titulom zádržného práva silnejšie ako vlastnícke právo žalovaného 1/, alebo tvrdené, no nepreukázané, vlastnícke právo žalovaných 2/ a 3/. Uviedol, že v konaní považoval za sporné otázky týkajúce sa aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, existenciu práva žalobcu k huteľným veciam, pasívnu vecnú legitímáciu žalovaných a otázku naliehavého právneho záujmu žalobcu s tým, že ako predbežnú právnu otázku posudzoval, či došlo k platnému ukončeniu zmluvného vzťahu žalobcu a žalovaného 1/. Poukázal na to, že aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore mal preukázanú vykonaným dokazovaním s tým, že žalobca odvodzuje svoje právo k veciam, ktoré sú predmetom súpisu na základe Dohody s JUDr. Puškárom, ktorý bol v čase jej podpisu prokuristom žalovaného 1/ a ktorého podpis sa

nachádza na každej strane priloženého súpisu, čím deklaroval jeho úplnosť, keď aj v bode 2.2 Dohody sa uvádza, že žalovaný 1/ dobrovoľne prenecháva žalobcovi hnutelné veci uvedené v súpise titulom zádržného práva až do zaplatenia nájomného a platieb s nájmom súvisiacich, čím žalobcovi v zmysle ust. § 97 ods. 1 Trestného poriadku vzniklo právo domáhať sa vydania vecí uložených v policajnej úschove prostredníctvom občianskoprávnej žaloby. Konštatoval, že tvrdenia žalovaného 1/ o tom, že Dohodu podpísal v tiesni, v dôvodnej obave zo škody a za nevýhodných podmienok neboli podložené žiadnymi dôkazmi, v priebehu sporu sa existencia tiesne, dôvodnej obavy zo škody alebo nevýhodných podmienok nepreukázala a naopak, z výsluchu R. K. K.F., C. R. E. C. L. H. vyplynulo, že prokurista žalovaného 1/ mal možnosť participovať na tvorbe Dohody, bol prítomný pri vykonávaní súpisu a k vykonanému súpisu nemal žiadne námietky. Poukázal na skutočnosť, že aj keby boli tvrdenia R. E.. V. V., prokuristu žalovaného 1/ v čase podpisu Dohody, že „nátlak pri podpise dohody o ukončení nájmu bol na neho vyvíjaný spôsobom, že mu bolo rázne povedané, že ak sa nedohodnú, nedostanú zoznam, ktorý potreboval“ pravdivé a preukázané, tak uvedené konanie žiadnym spôsobom nespôsobuje nátlak alebo tieseň osoby, ktorá podpisovala Dohodu v takej intenzite, že by to mohlo byť jej dôvodom neplatnosti. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na to, že dobrovoľnosť vzdania sa dispozičného práva k hnutelným veciam až do momentu zaplatenia dlžnej sumy zo strany žalovaného 1/ preukazuje aj to, že žalovaný 1/ udelil žalobcovi plnú moc s úradne osvedčeným podpisom jeho prokuristu na predaj technického vybavenia tvoreného súpisom, ktoré je majetkom žalovaného 1/, a to v mene žalovaného 1/, pričom suma takto získaná mala byť použitá na uspokojenie záväzku žalovaného 1/ voči žalobcovi, z čoho je teda zrejmé, že obsah Dohody korešpondoval so skutočnosťou a slobodnou vôľou žalovaného 1/, a preto má žalobca zádržné právo k hnutelným veciam, ktoré sú predmetom súpisu. K namietanému rozdielu medzi dlžnou sumou a hodnotou hnutelných vecí, ktorý mal spôsobovať neprimeranosť zádržného práva uviedol, že zmluvnými stranami sú dva podnikateľské subjekty konajúce v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, ktorí pri jej výkone podstupujú podnikateľské riziko, a preto s ohľadom na slobodnú vôľu žalovaného 2/ ukončiť zmluvný vzťah Dohodou nejde o výkon práva, ktorý by bol v rozpore so zásadami obchodného styku, ani v rozpore s dobrými mravmi. K námietke pasívnej vecnej legitímácie žalovaných 1/, 2/ a 3/ uviedol, že je daná tým, že si robia nárok na vlastníctvo vecí alebo majú iné právo k veciam, ktoré sú uložené v policajnej úschove a ktoré sú uvedené v uznesení OR PZ s tým, že je celkom nepochybná u žalovaného 1/, nakoľko v priebehu konania a aj v Dohode tvrdil, že je výlučným vlastníkom hnutelných vecí, ktoré sa nachádzajú v súpise. Uviedol, že pasívna vecná legitímácia žalovaného 2/ vyplýva zo skutočnosti, že si vo výzve zo dňa 25. 09. 2017 uplatnil vlastnícke právo k bližšie nešpecifikovanému súboru hnutelných vecí, ktoré mali byť zadržané žalobcom a žalovaný 3/ je vecne pasívne legitimovaný, nakoľko si v rámci trestného konania uplatnil vlastnícke právo k nešpecifikovanému súboru hnutelných vecí, ako to vyplýva z Príkazu na prehladku iných priestorov a pozemkov OR PZ Bratislava III Č.: S.-XXXX/X-Y.-L.-XXXX zo dňa 02. 10. 2018. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že naliehavý právny záujem žalobcu na určení, či tu právo je alebo nie je vyplýva z ust. § 97 ods. 1 Trestného poriadku a z uznesenia OR PZ, keďže žalobca nemal inú možnosť na prevzatie vecí z policajnej úschovy, ku ktorým mal zádržné právo, ako podať žalobu o určenie na súd proti všetkým subjektom, ktoré tvrdili, že majú iné právo k hnutelným veciam. K námietke žalovaného 1/, že došlo k neplatnému ukončeniu zmluvného vzťahu založeného Dohodou, keďže žalobca nevyužil svoje oprávnenie vypovedať zmluvu pre porušenie povinností žalovaného 1/ súd prvej inštancie uviedol, že ukončenie Zmluvy je možné aj na základe dohody zmluvných strán, pričom využitie práva vypovedať zmluvu nie je nevyhnutné, a to ani v prípade, ak boli splnené podmienky na vypovedanie Zmluvy, nakoľko hlavným princípom zmluvnej voľnosti v súkromnom práve je možnosť zmluvných strán slobodne vstupovať do zmluvného vzťahu a zároveň dohodou strán tento zmluvný vzťah zmeniť alebo ukončiť. K námietke žalovaného 1/, že neboli splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 672 Občianskeho zákonníka tým, že žalobca do 8 dní od zadržania vecí nepožiadaval o súpis vecí osobou poverenou súdom, uviedol, že dané ustanovenie zákona nie je na tento prípad aplikovateľné, nakoľko zádržné právo vzniklo ako dvojstranný právny úkon na základe Dohody, a teda sa jedná o zmluvne dohodnuté zádržné právo, ktoré vzniklo ako nepomenovaný zmluvný typ zabezpečenia záväzku medzi žalobcom a žalovaným 1/ v zmysle ust. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, a preto žalobca nemusel žiadať o vykonanie súpisu osobou poverenou súdom do 8 dní od zadržania vecí. Výrok, ktorým zamietol návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania odôvodnil právne ust. § 162 ods. 1, 3, § 164 C. s. p. a vecne tým, že konania vedené na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 25Cb/317/2017 a sp. zn. 25Cb/306/2018 nemali vplyv na toto konanie, keďže v tomto konaní ide výlučne o vydanie vecí z policajnej úschovy, keď konanie vedené pod sp. zn. 25Cb/317/2017 bolo vedené na vydanie vecí a náhradu škody z držby žalobcu, a nakoľko veci nemá momentálne vo svojej dispozícii, uvedené konanie nemá vplyv na vydanie vecí z policajnej úschovy a pre toto konanie je nepodstatné a konanie vedené pod sp. zn. 25Cb/306/2018 bolo vedené o

určenie neplatnosti Dohody, pričom mohlo mať vplyv na toto konanie, avšak bolo právoplatne ukončené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. 11. 2020, č. k. 8Co/103/2020 - 163, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20. 11. 2019, č. k. 17C/123/2018 - 118, ktorým súd zamietol žalobu o určenie neplatnosti ukončenia Zmluvy. Výrok, ktorým konanie v časti vzájomnej žaloby žalovaného 1/ zastavil odôvodnil právne ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 a § 147 ods. 1, 3 C. s. p. a vecne tým, že žalovaný 1/ zobral svoju vzájomnú žalobu v celom rozsahu späť a žalobca nevyjadril svoj vážny nesúhlas so späťvzatím vzájomnej žaloby. Výrok, ktorým rozhodol o nároku na náhradu trov konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1. 2 C. s. p. a vecne tým, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovaným 1/, 2/ a 3/, ktorí budú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť trovy konania žalobcu, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením.

2.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný 1/ v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ust. § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.), ako i z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí (ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.) a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania. Namietol nesprávne skutkové zistenie súdu prvej inštancie a konštatoval, že žalobca mu zamedzil vstup do priestorov nájmu aj napriek Zmluve a nakoľko si bol vedomý možnosti prenajímateľa uplatniť zádržné právo, požadoval od žalobcu súpis zadržaných vecí, v reakcii na čo žalobca vypracoval Dohodu, v ktorej bolo okrem zoznamu zadržaných vecí viacero právnych skutočností, s ktorými vyslovene nesúhlasil, lebo sa nezakladali na pravde, avšak žalobca odmietol vyhotoviť a potvrdiť akýkoľvek iný dokument korešpondujúci so skutkovým stavom a nebol ani ochotný vyhotoviť ďalšie súpisy majetku, v ktorých by zahrnul zvyšné veci nachádzajúce sa v predmete nájmu. Tvrdil, že v zjavnej tiesni a z dôvodnej obavy zo vzniku škody na zadržaných veciach predloženie Dohodu podpísal, aby disponoval aspoň zoznamom zadržaných vecí, avšak takáto Dohoda obchádza zákon, pretože najskôr bolo zo strany žalobcu uplatnené zádržné právo na veci nachádzajúce sa v predmete nájmu a až následne, keď už k nim nemal žiadny faktický prístup, mu žalobca predložil Dohodu, čo vo svojej výpovedi potvrdil R. E.. V. V.. Namietol, že nešlo o jeho slobodnú vôľu uzavrieť Dohodu a nemožno ju ani ponímať ako dvojstranný právny úkon, pretože k zadržaniu vecí zo strany žalobcu už v tom čase prišlo, a to jeho jednostranným právnym úkonom v podobe faktického zadržania. Poukázal na to, že žalobca svoj nárok na vydanie vecí uložených do úschovy odvodzuje od existencie zádržného práva, ktoré podľa neho vzniklo dňa 02. 01. 2017, kedy s ním ukončil Dohodou Zmluvu, ktorá ale obsahuje jeho vyhlásenia, v ktorých uvádza, že dňom podpisu Dohody odovzdáva žalobcovi predmet podnájmu a tento ho preberá, ako aj vyhlásenie o tom, že berie na vedomie dňom podpisu Dohody výmenu vstupných zámkov. Zdôraznil, že nakoľko nemal žiadny prístup práve z dôvodu už vymenených vstupných zámkov, nemal akým spôsobom predmet nájmu odovzdať žalobcovi a vziať na vedomie výmenu vstupných zámkov, z čoho vyplýva, že žalobcovi zádržné právo nevzniklo, a preto nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Namietol, že vyhovením žalobe a určením, že žalobca je oprávnený na prevzatie vecí z policajnej úschovy sa vzťahy medzi nimi neusporiadajú a žalobca bude čeliť žalobe subjektu, ktorý si na predmetné veci robí vlastnícky nárok, čím nie je splnený prvý predpoklad naliehavého právneho záujmu, že práve podaná žaloba je procesné vhodným nástrojom, ktorý spor rieši, odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania, alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo 91/2006). Poukázal na to, že po podaní prejednávanej žaloby inicioval žalobca voči nemu konanie na Okresnom súde Bratislava III (sp. zn. 25Cb/227/2021) žalobou na plnenie vo výške 53. 979, 20 eur s príslušenstvom, ktoré vznikli z titulu omeškania s úhradami nájomného a súvisiacich platieb podľa Zmluvy, čím stratil žalobca akýkoľvek naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

3.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a žiadal priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že napadnutý rozsudok netrpí žiadnymi vadami, závery súdu prvej inštancie sú logické, skutkovo aj právne adekvátne podložené s tým, že správne a úplne zistil skutkový stav, pričom jeho zistenia sú podporené vykonanými dôkazmi. Poukázal na to, že žalovaný 1/ zakladá všetky svoje skutkové tvrdenia výlučne na výpovedi R. E.. V. V., ktorá ale bola vyvrátená výpoveďami ostatných svedkov, keď ďalšie tvrdenia žalovaného 1/ neboli podporené žiadnymi inými dôkazmi. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že v tomto prípade sa jedná

o osobitnú žalobu, ktorú bol povinný podať v zmysle ust. § 97 ods. 1 Trestného poriadku, a to na výzvu orgánov činných v trestnom konaní, nakoľko pokiaľ by žalobu v civilnom konaní v zákonnej lehote nepodal, tak sporné veci by sa stali majetkom štátu a zaniklo by jeho zádržné právo k veciam žalovaného 1/, ako aj zabezpečenie pohľadávky, a preto je naliehavý právny záujem daný. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného 1/, že jeho naliehavý právny záujem zanikol momentom podania žaloby na plnenie a vysvetlil, že účelom zmluvne dohodnutého zádržného práva je zabezpečenie jeho pohľadávky voči žalovanému 1/, a to až do momentu jej splnenia, teda naliehavý právny záujem by teoreticky zanikol až splnením tejto pohľadávky a nie podaním žaloby. Uviedol, že ani judikovanie predmetnej pohľadávky na naliehavom právnom záujme nič nemení, nakoľko účinky rozsudku sú deklaratórne, a teda pokiaľ existoval naliehavý právny záujem pri podaní žaloby, musí existovať aj pri vydaní rozsudku a súčasne zádržné právo vydaním rozsudku, ktorým sa zaväzuje žalovaný 1/ na zaplatenie predmetnej pohľadávky nezaniká, ale trvá aj naďalej, až do riadneho splnenia záväzkov žalovaného 1/, nakoľko zamietnutím žaloby o vydanie vecí by stratil zabezpečenie svojej pohľadávky, čím by sa zmarilo akékoľvek jej budúce uspokojenie.

4.

Žalovaný 1/, ktorému bolo vyjadrenie žalobcu k jeho odvolaniu doručené dňa 24. 05. 2023, sa k nemu v súdom prvej inštancie stanovenej lehote nevyjadril.

5.

Žalovaní 2/ a 3/ odvolanie nepodali, k odvolaniu žalovaného 1/ a ani k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného 1/, sa v súdom prvej inštancie stanovenej lehote nevyjadrili.

6.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 C. s. p., túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a rozsudok verejnej vyhlásil dňa 27. júla 2023 podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C. s. p., viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C. s. p.), pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu a ich právni zástupcovia upovedomení zákonným spôsobom.

7.

Odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.), pretože súd prvej inštancie vo veci riadne zistil skutkový stav, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozsudku aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 2 C. s. p.).

8.

Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9.

V súvislosti s podaným opravným prostriedkom žalovaného 1/ považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 379 C. s. p., okrem prípadov tam ustanovených), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahŕňa v sebe jednak kvalitatívnu, ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané s tým, že vychádzajúc z obsahu odvolania (§ 124 ods. 1 C. s. p.) podaného žalovaným 1/, je predmetom odvolacieho prieskumu posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol, že žalobca je oprávnený prevziať zaistené veci z policajnej úschovy, nakoľko

napriek tomu, že v odvolaní uviedol, že ho podáva v celom rozsahu, k výrokom, ktorými súd prvej inštancie návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania zamietol (I. výrok) a konanie o vzájomnej žalobe žalovaného 1/ zastavil (II. výrok) neuviedol žiadne odvolacie dôvody.

10.

K tvrdeniu žalovaného 1/, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11.

Žalovaný 1/ vo svojom odvolaní namietol, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil otázku naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, tvrdiac, že vyhovením žalobe a určením, že žalobca je oprávnený na prevzatie vecí z policajnej úschovy sa vzťahy medzi nimi neusporiadajú, nakoľko žalobca bude čeliť žalobe od subjektu, ktorý si na predmetné veci robí vlastnícky nárok, čím nebude odstránená neistota vzťahu účastníkov konania a nakoľko žalobca zároveň podal voči nemu žalobu na plnenie vo výške 53. 979, 20 eur s príslušenstvom, titulom omeškania s úhradami nájomného a súvisiacich platieb podľa Zmluvy, stratil žalobca akýkoľvek naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

12.

Z obsahu žaloby, ktorú žalobca podal na súd prvej inštancie dňa 06. 03. 2019 vyplýva, že sa domáhal určenia, že je oprávneným na prevzatie vecí uložených v policajnej úschove, teda domáha sa určenia, či tu právo je alebo nie je (§ 137 písm. c/ C. s. p.)

13.

Podľa § 137 písm. c) C. s. p., žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. V prípade podania takejto žaloby je žalobca vo všeobecnosti povinný preukázať existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem je daný vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené a práve vyhovením určovacej žalobe sa táto neistota alebo ohrozenie odstráni. Existenciu naliehavého právneho záujmu ale nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Právny záujem na určení práva vyplýva z právneho predpisu, ak právny predpis určitú osobu oprávňuje alebo jej ukladá podať bližšie špecifikovanú určovaciu žalobu, čím zakladá nevyvrátiteľnú domnienku, že právny záujem žalobcu je daný. V prejednávanom veci je osobitným právnym predpisom § 97 ods. 1 Trestného poriadku, v zmysle ktorého sa zaistené veci vydajú vlastníčkovi veci alebo ich oprávnenému držiteľovi, avšak pri pochybnostiach sa veci ponechajú v úschove podľa § 94 Trestného poriadku a osoba, ktorá si na veci robí nárok, sa upozorní, aby ho uplatnila v civilnom procese.

14.

Z obsahu spisu vyplýva, že Ministerstvo vnútra SR listom zo dňa 31. 01. 2019 doručilo žalobcovi uznesenie Riaditeľstva PZ v Bratislave III zo dňa 31. 01. 2019, Č.: S.-XXXX/X-Y.-L.-XXXX, v ktorom bol zároveň upozornený, aby si svoj nárok v lehote 30 dní uplatnil v občianskom súdnom konaní odo dňa oznámenia uznesenia o uložení vecí do úschovy.

15.

V posudzovanej veci je teda nesporné, že získanie hnutelných vecí z policajnej úschovy, ku ktorým mal žalobca zádržné právo, bolo podmienené podaním určovacej žaloby žalobcom proti tým subjektom, ktorí

tvrdili, že k týmto hnutelným veciam mali iné právo, z dôvodu ktorého je námietka žalovaného 1/, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil otázku naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení jeho práva irelevantná, keďže ako vyplýva z dikcie vyššie citovaného zákonného ustanovenia (§ 137 písm. c/ C. s. p.), právo žalobcu vyplýva z osobitného právneho predpisu a preto ho nezaťažovala povinnosť naliehavý právny záujem v spore preukazovať.

16.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že ak právny predpis určitú osobu oprávňuje alebo zaväzuje podať určovaciu žalobu, nie je žalobca ani povinný v žalobe tvrdiť, že naliehavý právny záujem je daný, nakoľko to, že daný je, sa prezumuje.

17.

Nebolo možné sa stotožniť ani s tvrdením žalovaného 1/, že žalobca stratil naliehavý právny záujem na podanej žalobe z dôvodu, že si voči nemu uplatnil žalobou na plnenie nárok na zaplatenie istiny 53. 979, 20 eur s príslušenstvom, predstavujúcej omeškanie úhrad nájomného a súvisiacich platieb, pretože v prípade predmetnej žaloby na plnenie a prejednávanej určovacej žaloby si žalobca uplatnil dva odlišné nároky, ktoré v žiadnom prípade nie je možné stotožňovať. Argumentácia žalovaného 1/, že určovacia žaloba nie je prípustná v prípade, ak je možné podať žalobu na plnenie je akceptovateľná iba vtedy, ak sa obidvoma žalobami uplatňuje totožný nárok. V prejednávanom spore sa však žalobca domáha určenia, že je oprávnený na prevzatie vecí z policajnej úschovy titulom zádržného práva a v prípade žaloby na plnenie si uplatňuje nárok na zaplatenie omeškaného nájomného, z čoho vyplýva, že sa nejedná o identické nároky, a aj preto na podanej žalobe, ktorou sa žalobca domáha určenia práva, naliehavý právny záujem neabsentuje.

18.

K odvolacej námietke žalovaného 1/, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.), nakoľko žalobcovi nemohlo vzniknúť zádržné právo na veciach uložených v policajnej úschove, keďže v Dohode sa nachádza viacero právnych skutočností, s ktorými vyslovene nesúhlasil a tvrdil, že túto Dohodu podpísal v tiesni a obchádza zákon, pretože žalobca mal najprv zadržať jeho veci a až následne mali spísať predmetnú Dohodu, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu nesporne vyplýva, že žalobca odvodzuje svoje zádržné právo na veciach uložených v policajnej úschove z listiny označenej ako „Ukončenie Zmluvy č. 106-6-7 o podnájme nebytových priestorov dohoda a dohoda o vysporiadaní súvisiacich nárokov“ zo dňa 02. 01. 2017, súčasťou ktorej je aj listina označená ako „Súpis hnutelného majetku zadržaného podľa zmluvy č. 106-6-7 o podnájme nebytových priestorov“, pričom uvedené listiny sú podpísané ako žalobcom, tak aj v tom čase prokuristom žalovaného 1/. Z obsahu listinných dôkazov založených v spise zároveň vyplýva, že k ukončeniu Zmluvy došlo z dôvodu, že žalovaný 1/ si dlhodobu neplnil svoje zmluvné záväzky vyplývajúce z predmetnej Zmluvy, keď žalobcovi neplatil nájomné a platby s nájomom súvisiace, a preto žalobca zadržal hnutelné veci nachádzajúce sa v prenajatých priestoroch, s cieľom zabezpečiť si svoju splatnú pohľadávku a v prítomnosti žalovaného 1/ bol následne spísaný súpis zadržaných vecí.

19.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný 1/ v priebehu konania pred súdom prvej inštancie argumentoval identicky ako v podanom odvolaní a svoju procesnú obranu založil aj na tom, že Dohoda obsahuje nepravdivé skutočnosti, avšak rovnako ako v prvoinštančnom ani v odvolacom konaní neidentifikoval žiadne konkrétne dôkazy, a preto jeho tvrdenia ostali iba v rovine nepreukázaných tvrdení, tak ako správne konštatoval aj súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí.

20.

K tvrdeniu žalovaného 1/, že Dohodu podpísal v tiesni a pod tlakom, aby aspoň disponoval zoznamom zadržaných vecí je nutné zopakovať, že na preukázanie daného skutkového tvrdenia rovnako neprodukoval v priebehu celého konania taký dôkaz, ktorým by tieto skutočnosti preukázal, keď výpoveď

E.. J., vtedajšieho prokuristu žalovaného 1/ ostala nielen osamotená, ale dokonca bola vyvrátená svedeckými výpoveďami v konaní pred súdom prvej inštancie vypočutých R. C. R. E. C. L. H., ktorí boli prítomní pri spisovaní zadržaných hnutelných vecí a ktorí zhodne na pojednávaní dňa 19. 01. 2023 uviedli, že v deň spísania súpisu to bol E.. J., kto odomkol priestor, v ktorom sa nachádzali predmetné veci a spoločne potom zahrnuli do súpisu všetky hnutelné veci, ktoré sa v danom priestore nachádzali.

21.

Z uvedeného popisu skutkového deja potom za žiadnych okolností nevyplýva akýkoľvek nátlak, či tieseň žalovaného 1/ pri spisovaní predmetného súpisu, a naopak je zrejmé, že prokurista žalovaného 1/ mal dostatok času na oboznámenie sa so všetkými vecami nachádzajúcimi sa v danom priestore. Z predloženej Dohody a súpisu je napokon zrejmé, že žalovaný 1/ uznával záväzok žalobcu vzniknutý z titulu neplatenia nájomného za priestory, ktoré mal v podnájme, ako aj skutočnosť, že následne žalobcu výslovne splnomocnil na to, aby v jeho mene predal zadržané hnutelné veci a výťažok z tohto predaja použil na úhradu pohľadávky, keď túto skutočnosť preukazuje plnomocenstvo zo dňa 01. 06. 2017, na ktorom sa nachádza úradne overený podpis prokuristu žalovaného 1/.

22.

Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že nakoľko k zadržaniu vecí a spísaniu Dohody došlo dňa 02. 01. 2017 a k spísaniu plnej moci dňa 01. 06. 2017, sa argumentácia žalovaného 1/ o podpísaní Dohody pod tlakom alebo v tiesni javí ako účelová a v rozpore so zásadou formálnej logiky, nakoľko pokiaľ mal v januári 2017 podpisovať Dohodu, s ktorou nesúhlasil, tak by zrejme ani nepodpísal plnú moc o 6 mesiacov neskôr, ktorá žalobcu oprávňovala na predaj technického vybavenia vo vlastníctve žalovaného 1/. O dobrovoľnosti podpísania plnej moci svedčí aj výpoveď C. R. E.Č., ktorá uviedla, že na notársky úrad sprevádzala prokuristu žalovaného 1/, pričom uvedené nebolo vyvrátené ani listinou označenou ako „VÝZVA na upustenie od protiprávneho konania a vydanie vecí“ zo dňa 19. 09. 2017, v ktorej žalovaný 1/ konštatuje, že udelené plnomocenstvo obsahuje formálne nedostatky a že k podpisu plnej moci došlo v tiesni, nakoľko k tejto výzve a tvrdenej tiesni došlo až po viac ako dvoch mesiacoch od samotného podpísania plnej moci, a preto ani nie je predstaviteľné, že by žalovaný 1/ čakal viac ako 2 mesiace na vypovedanie predmetnej plnej moci, počas ktorých mohol žalobca jeho majetok postupne rozpredávať.

23.

Právny záver súdu prvej inštancie, že podpisom Dohody vzniklo zádržné právo žalobcu na veciach žalovaného 1/ a je preto oprávnenou osobou na prevzatie vecí uložených v policajnej úschove titulom zádržného práva, ako aj právny záver, že prokurista žalovaného 1/ pri podpísaní Dohody nekonal v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, o čom svedčí aj neskôr udelené plnomocenstvo s úradne overeným podpisom prokuristu žalovaného 1/, je preto správny.

24.

Odvolací súd sa zo všetkých uvedených dôvodov v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, spĺňajúceho všetky požiadavky § 220 C. s. p., v ktorom sa aj správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením veci, a nakoľko žalovaný 1/ v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, keď iba zopakoval svoje tvrdenia z prvoinštančného konania, ohľadne ktorých však súd prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie, a keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje odpovede na všetky argumenty uvádzané žalovaným 1/ v odvolaní a odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p.

25.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcoví, plne úspešnému v odvolacom konaní, priznal voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).